

Mikä on kissan panleukopenia?

- Kissan panleukopenia-parvovirus (FPV) tarttuu kaikkiin kissaeläimiin ja lisäksi supeihin, minkkeihin ja kettuihin.
- Se saattaa hävittää kokonaisia alttiita kissapopulaatioita.
- FPV voi säilyä ympäristössä useita kuukausia ja on hyvin vastustuskykyinen useimmille desinfiointiaineille.

Tartunta

- Sairastuneet kissat erittävät suuria määriä FPV:ta ulosteissa, ja tartunta tapahtuu fekaalisoraalisesti.
- Epäsuora tartunta on tavallisin infektioreitti, ja fomiitit voivat välittää FPV-tartuntaa (kengät, vaatetus), minkä vuoksi myös sisäkissat voivat saada tartunnan.
- Kohdunsisäistä viruksen välittymistä ja vastasyntyneiden infektoitumista esiintyy.

Kliiniset oireet

- FPV tarttuu kaikenikäisiin kissoihin, herkimmin kissanpentuihin.
- Kuolleisuus on suuri, kissanpennuilla > 90 %.
- Riippuen infektoituneista solutyypeistä, sairauden oireisiin kuuluvat
 - ripuli
 - lymfopenia, neutropenia, myöhemmin trombosytopenia ja anemia
 - immunosuppressio (ohimenevä, aikuisilla kissoilla)
 - pikkuaivoataksia (ainoastaan kissanpennuilla) -abortti.

Diagnostiikka

- FPV-antigeeni todetaan ulosteesta kaupallisesti saatavilla lateksiagglutinaatio- tai immunokromatografiatesteillä. Erikoislaboratoriot tekevät PCR-testausta koko verestä tai ulosteesta.
- Serologista testausta ei suositella, sillä sen perusteella ei voi erottaa, onko kissalla tartunta vai onko se rokotettu.

Sairauden hoito

- Tukihoito ja hyvä yleishoito vähentävät merkittävästi kuolleisuutta.
- Tapauksissa, joissa esiintyy enteriittiä, parenteraalinen laajakirjoinen antibioottihoito gram-negatiivisia ja anaerobeja bakteereita vastaan on oleellista sepsiksen estämiseksi.
- Kissan rekombinantti omega-interferonin voidaan olettaa tehoavan.
- Epäilyt/varmistetut tapaukset on pidettävä eristyksissä.
- Natriumhypokloriittia (klooripuhdistusaineet), peretikkahappoa, formaldehydiä tai natriumhydroksidia sisältävät desinfiointiaineet tehoavat.
- Pikkupennut, joilla on epätäydellinen rokotushistoria, ternimaidotta jääneet pennut ja rokottamattomat kissat voidaan suojata 2–4 viikoksi FPV-antiseerumin injektioilla (s.c. tai i.p.). Antiseerumin rutiinikäyttöä ei suositella, eikä se korvaa rokottamista.

Rokotussuositukset

- FPV kuuluu perusrokotteisiin: kaikki kissat - myös sisäkissat - on rokotettava FPV:ta vastaan.
- Kaksi rokotusta suositellaan annettavaksi 9 ja 12 viikon välein ja tehoste vuoden kuluttua.
- Kolmatta rokotusta 16 viikon iässä suositellaan kissanpennuille, jotka tulevat suuren infektiopaineen alaisesta ympäristöstä (löytöeläintilat) tai joiden emoilla on korkeat rokotteiden aikaansaamat vasta-ainetasot (jalostuskissalat).
- Ensimmäinen tehoste annetaan vuoden kuluttua ja sen jälkeen kolmen tai useamman vuoden välein.
- Aikuisten kissojen, joiden rokotushistoria on tuntematon, tulee saada kertarokotus ja tehoste vuoden kuluttua. Sen jälkeen tehosteet voidaan antaa kolmen tai useamman vuoden välein.
- Vaikka suoja saadaan nopeasti elävällä, heikennetyllä rokotteella rokotettaessa, niitä ei tule käyttää tiineille naaraille.
- Eläviä, heikennettyjä rokotteita ei tule myöskään käyttää alle 4 viikon ikäisille pennuille.

Kuva Albert Lloret

■ Infektoituneen kissan tehohoito

Kuva Tadeusz Frymus

■ Suuri kuolleisuus (kissanpennuilla > 90 %)

Kuva Diane D. Addie

■ Dehydraatio ja oksentelu

Kuva Albert Lloret

■ Verinen ripuli